

Coalició Valenciana ja és

al carrer

Divendres passat, dues rodes de premsa, a Castelló i València, serviren per presentar el partit Coalició Valenciana, liderat per l'empresari Paco Domingo.

V. Partal

Divendres passat era presentada en públic Coalició Valenciana, el partit polític liderat per l'empresari Paco Domingo del qual s'ha parlat insistentment els últims mesos.

A la taula presidencial de l'acte, no menys d'una vintena de persones vinculades al projecte. A banda i banda del seu impulsor, i president de la comissió gestora, l'ex-president del Consell pre-autonòmic Enrique Monsonís, i els ex-dirigents d'UCD, Paco Zaragoza, d'Alacant, i Jose Luis Manglano, de València.

La majoria dels presents, amb una mitjana d'edat aparent clarament superior als quaranta anys, empresaris, directius o universitaris, abundants jaquetes i corbates. Vicente Sanz, segon per la dreta a comptar des de Francisco Domingo, hi introduïa el toc jove. Militants més joves encara seien al fons de l'habitació.

Un discurs de Paco Domingo aproximadament d'uns vint minuts, majoritàriament en català, va obrir el foc i plantejà les bases del que serà el nou partit polític: valencianista, profundament preocupat pels problemes econòmics i socials, coincident amb el missatge de la Internacional Liberal, coherent i homogeni, allunyat de personalismes i disposat a fer valer la seua força ideològica, i a no fer

bandera de l'anticatalanisme: «Un projecte valencià i nacionalista, democràtic, liberal, socialment avançat i amb clara vocació europeïsta», que, digué, «no vol aconseguir alguna cosa més, sinó que va a per totes. No som un partit més».

Respecte a la definició del seu nacionalisme va dir que no era «ni arcaic ni portaveu de nostàlgies, sinó rabiosament modern i reivindicatiu de les nostres veritables possibilitats socio-econòmiques.» Plantejà que no era patrimonialista: «Nosaltres considerem bons valencians la gent que no milita en la Coalició Valenciana» i que no es centrava en la llengua, i va fer una crida a l'obertura a altres comunitats veïnes «i en especial, per què no, a Catalunya». El conflicte lingüís-

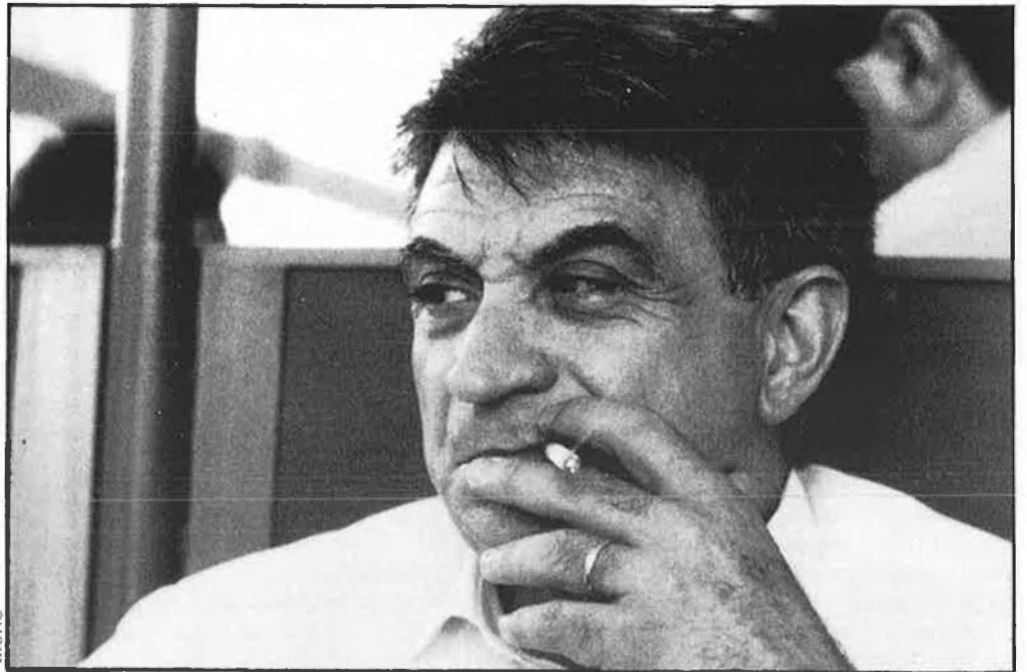
tic valencià, va dir Paco Domingo, prové més de la «debilitat estructural valenciana que no d'una pretesa prepotència catalana». Acabà la seua dissertació amb un lapsus significatiu, ja que se li escapà l'expressió *Convergència* valenciana (nom que pretenia per al seu grup polític, però que fou registrat amb anterioritat per altres persones).

A preguntes dels informadors, Domingo remarcà el fet que ell no se sent atret per la política pública i que seran altres els qui participaran en la vida institucional, per cedir després la paraula a Monsonís i Manglano, que aclarireri que no pensaven que el seu pas, o el d'altres dirigents del partit, per l'extinta UCD havia de marcar

necessàriament la nova formació política. També anuncià un congrés constituent, segurament per a final del present any.

Entre els objectius a curt termini, s'anuncià en la reunió de premsa la concurrència del nou partit a les eleccions autonòmiques i municipals, i s'aprofità l'ocasió per afirmar que entre ell i l'entitat València 2000 no hi ha més lligams que els personals d'alguns membres de les dues organitzacions.

Per als membres de CV, el govern

«Un projecte valencià i nacionalista».

de la Generalitat fa algunes coses bé, però malament la majoria i cal anar preparant el recanvi al socialisme. Pel que fa a les seues relacions, conflictives, amb el partit anticatalanista Unió Valenciana, Paco Domingo no volgué ser massa explícit i es limità a unes quantes frases vagues i generals. Finalment, féu la presentació d'un document de trenta-cinc pàgines, «resum d'un de més de cinc-centes», on s'expressen els principis ideològics de Coalició Valenciana i, qüestionat al respecte, afirmà que no veu malament la possibilitat de la recepció de TV3 al País Valencià, «en funció del dret de cada ciutadà a triar lliurement». I que el nou partit manté relacions amb Convergència Democràtica de Catalunya i la Coalición Galega. □